

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Portugese Republiek, door de dividendontvangsten van niet-ingezeten pensioenfondsen zwaarder te belasten dan de dividendontvangsten van op Portugees grondgebied gevestigde pensioenfondsen, de krachtens artikel 63 VWEU en artikel 40 EER op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Dividendontvangsten van pensioenfondsen die overeenkomstig de Portugese wettelijke regeling zijn opgericht en functioneren, zijn krachtens de bepalingen van het Estatuto dos Benefícios Fiscais (regeling inzake belastingvoordelen) en de Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (wet op de vennootschapsbelasting) volledig vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl de dividendontvangsten van niet-ingezeten pensioenfondsen wel aan vennootschapsbelasting zijn onderworpen, die 10 tot 20 % bedraagt, naargelang er al dan niet een bilaterale overeenkomst tussen Portugal en de staat van vestiging is gesloten en naargelang van de bepalingen van een dergelijke overeenkomst. Het gaat om een definitieve bronbelasting.

De verschillende behandeling van niet-ingezeten pensioenfondsen door de Portugese belastingregeling maakt het voor deze fondsen minder rendabel en aantrekkelijk om in Portugese ondernemingen te investeren. Deze belastingregeling vormt dus een door artikel 63 VWEU en artikel 40 EER verboden beperking.

De discriminatie van niet-ingezeten pensioenfondsen, die nefaste gevolgen heeft voor de competitiviteit van de financiële markten van de Europese Unie en voor het rendement van de door de pensioenfondsen verrichte investeringen, kan door geen van de door de Portugese Republiek aangevoerde redenen worden gerechtvaardigd.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 2 december 2009 — Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue & Customs

(Zaak C-495/09)

(2010/C 37/26)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nokia Corporation

Verwerende partij: Her Majesty's Commissioners of Revenue & Customs

Prejudiciële vraag

Kunnen van een gemeenschapsmerk voorziene niet-communautaire goederen die in een lidstaat onder douanetoezicht staan en in doorvoer zijn van een derde staat naar een andere derde staat „namaakgoederen” in de zin van artikel 2, lid 1, sub a, van verordening 1383/2003/EG⁽¹⁾ zijn, wanneer er geen aanwijzingen zijn dat deze goederen in de Gemeenschap op de markt zullen worden gebracht via een douaneprocedure of doordat zij daar illegaal worden binnengebracht?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad van 22 juli 2003 inzake het optreden van de douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en inzake de maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op dergelijke rechten (PB L 196, blz. 7).

Beroep ingesteld op 2 december 2009 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-500/09)

(2010/C 37/27)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios, D. Triantafillou)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Helleense Republiek, door ministerieel besluit A1/44351/3608 van 12 oktober 2005 te blijven toepassen, niet heeft voldaan aan de krachtens richtlijn 97/67EG⁽¹⁾ (zoals gewijzigd) op haar rustende verplichtingen, zoals die met name voortvloeien uit artikel 9, leden 1 en 2;

- de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.